

1928 ÁPRILIS

ERDÉSZETI LAPOK

LXVII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

4. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő

CZILLINGER JÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1928. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltek.

(Telefon: Teréz 237—22.)

Fény és árny.

Egy késő őszi estén, egyik délvidéki utazásom alkalmával hirtelen égiháború fogott el. Sok vihart átszenvedtem vagy átélveztem, de még ilyent soha. Két irányból, a *Mecsek*-és a *Tenkes*-hegyről rohantak egymásnak a fekete felhők s egy órát meghaladó időn belül a villámlások ezrei csapkodtak össze-vissza, amerre a szem ellátott.

Felejthetlen kép volt ez a végítélethez hasonlítható hátorzongató jelenség.

A vakító fény és a lehangoló sötétség pillanatonként váltogatták egymást, az eső egykedvűen zuhogott.

Ilyen érzés fog el ma is, amikor jelenlegi helyzetünket közelebbről szemügyre veszem.

Lelkesítően felemelnek a világ minden táján — hol itt, hol ott, — de legtöbnyire ugyancsak az északnyugat és délnyugat irányában elhelyezkedő nagyhatalmak nagyszellemű lelki vezéreinek fel-felvillanó biztató szavai és — mint tapasztalhatjuk — cselekedetei is, közbe-közbe azonban alaposan lehűt a lehangoló sötétséghez hasonlítható teravnélküliség és lethargia.

Ha nem csillannának fel itt-ott a rejtett eleven életnek

örvendetes jelenségei, minden reménységünket el kellene veszítenünk.

Közállapotaink általában nem kielégítőek. Nem tartozik talán ide, de a mi boldogulásunkkal harmónikusán mégis csak összefügg a közerkölcsök javulása, a köz- és magángazdaságok talpraállítása mindennemű közügyeinknek a tiszta erkölcs alapján és az *igazi* takarékoság elveinek szem előtt tartásával való irányítása.

A magunk háza előtt söpörve, elsősorban az irányító szellem és az egységesen vezető erős kéz és erős akaratnak munkáját kívánjuk, illetőleg a megfelelő helyen való érvényesülését óhajtjuk.

Társadalmunk éppen úgy bénaságra van ítélve, mint ahogy nem érezzük hivatalos téren azoknak a szükséges változásoknak előszelét, amelyek hivatva lesznek erdőgazdaságunk talpraállításának és fejlődésének szilárd alapját lerakni.

Sporadikusan látunk életjelt. Egyes kiváló szakembereink egyesületünk megbízásából ma is dolgoznak azokon az irányelveken, amelyek alapját képezhetik ennek a lehető leg-sürgősebben megalkotandó keretnek.*

Az eleven élet jelenségére ismerünk ismerünk a Tisza-jobbparti vármegyék erdészeti egyesületének viruló fejlődésében, jóleső érzéssel fogadjuk egy-egy professzorunknak megjelenő szakkönyvét vagy közérdekű tanulmányát, némi reménnyel köszöntjük az Alföldi erdőtelepítés *valódi megszületését* abban az igyekezetben, amely erre a célra az ideai költségelőirányzatban 1,000.000 pengőt óhajt biztosítani, de ez még mind nem elég, *különösen a mai helyzetünkben nem, amikor nem köznapi feladatok előkészítéséről és megoldásáról van szó.*

Társadalmunk országos szervétől, az OEE-től jelenlegi gondterhes állapotában, az erdőbirtokos osztály segítő keze hiányában többet nem várhatunk, egyelőre elégedjünk meg azzal, hogy kipróbált kéz biztosítja ebben a lehetetlen helyzetünkben az OEE egyensúlyának fenntartását.

Hivatalos téren azonban programot várunk és pedig *a*

* Remélhetőleg mielőbb módunkban lesz ezeket az előmunkálatokat közreadni.

mai időknek megfelelő alkotó munkát. Legyen a mi feltámasztásunk az az alkotó tevékenység, amely alapja minden további fejlődésnek, amely szilárd alapja lesz majdan az ősi ország erdőgazdaságának is s amely egy csapással lesz hivatva eltüntetni a mai fonákságok ezreit, megszüntetni a mai *jogbizonytalanságot*.

Kérjük az új erdőtörvény mielőbbi munkábavételét.

Főrendiházi képviselő, autonóm vámtarifa.

A képviselőház és a főrendiház legutóbbi ülésein ezt a két kérdést feszegették meglehetősen részletesen s mivel közelről érint bennünket mind a kettő, tán nem lesz célszerűtlen, ha — mielőtt az Egyesület foglalkoznék velük — e lap hasábjain is szóvá tesszük.

A főrendiházban gróf *Hadik János* öexellenciája emelt szót az OMGE-nek a főrendiházban leendő képviseltetése iránt s a miniszterelnök úr válaszában kijelentette, hogy a kérdést a GyOSz főrendiházi képviselőjével kapcsolatosan megfontolás tárgyává teszi. Sőt mondhatnók azt is, hogy a kedvező elintézés kilátásba helyezte.

Ez a kérdés újból felszínre veti azt a mostoha elbánást, amiben ebből a szempontból az erdőgazdaság részesült.

Pedig számtalan ok volna arra, hogy a törvényhozásban az erdőgazdaság megfelelő képviselőhöz jusson.

Még megcsónkított országunk területén is 12.6%-a erdő. Ennek a mennyiségnek a szaporítását tűzte ki céljául úgy a kormány, mint a törvényhozás (l. 1923. é. XIX. t. c.). Tehát területileg olyan tényező, amely a megfelelő képviselőt megérdemli.

A vele járó teendők teljesen speciális szaktudást igényelnek, amelyek sokkal kevésbé mentek át a köztudatba, mint pl. a mezőgazdaságnál, vagy igen sok iparágnál szükséges ismeretek.

Fejlesztése pedig abszolút közérdek. Nemcsak pénzügyi szempontból, mert hiszen erdőgazdaságunk kiviteli mérlege — amire később még rámutatok — igen erősen passzív; de